

[Handelsministeren.]

projektering. Jeg vil gerne i denne forbindelse fremhæve, at rådets virksomhed forudsætter en anmodning fra vedkommende virksomhed eller branche, således at rådet ikke af egen drift vil kunne påbegynde undersøgelser af denne art. I øvrigt forudsættes den bistand, som rådet vil kunne udøve på dette område, ikke begrænset til særlige egne af landet. Dette vil jo også være udelukket i tilfælde, hvor der ydes bistand til en brancheundersøgelse. En sådan undersøgelse vil jo normalt være landsomfattende. I det omfang undersøgelserne ikke vil kunne foretages af rådet selv eller dets medarbejdere, herunder navnlig i samarbejde med boligministeriets kommitterede i byplansager, kan rådet antage særlig sagkyndige, således at de hermed forbundne udgifter afholdes af statskassen.

De i lovforslaget indeholdte regler om finansieringsbistand inden for et beløb af 100 mill. kr. årligt hjemler adgang til ydelse af bistand til industri-, handels- og servicevirksomheder. I denne forbindelse er der dog anledning til at fremhæve, at ydelse af bistand til handels- og servicevirksomheder forudsætter, at der er tale om en virksomhed, der er af væsentlig betydning for et områdes erhvervsmæssige udvikling. Bistand til servicevirksomheder vil efter omstændighederne kunne omfatte ydelse af garantier for lån optaget til opførelse eller udvidelse af hoteller, hvilket f. eks. vil kunne være ønskeligt i tilfælde, hvor en egn erhvervsmæssige udvikling gør tilstedeværelsen af et hotel påkrævet.

Den foreslåede finansieringsbistand skal efter foreslaget som hidtil ydes som garanti af statskassen for lån optaget i de private pengeinstitutter, idet de hidtidige erfaringer har vist, at denne form for finansieringsbistand er tilstrækkelig, men ifølge forslagens § 7 er der dog optaget en hjemmel til at yde direkte lån i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at få belånt en statsgaranti på almindelige markedsvilkår. Jeg tror ikke, at der fra nogen side vil kunne indvendes noget herimod, idet der må være sikkerhed for, at en finansiering, som staten er villig til at afgive garanti for, også kan komme i stand. Såfremt der under en eller

anden form kan etableres en genbelåningsordning for statsgaranterede lån, falder behovet for en låneadgang naturligvis bort.

Som foran berørt vil finansieringsbistand kunne ydes både i de tilfælde, hvor den efter den gældende lov kan ydes for at fremme en egn udvikling, og også i de tilfælde, hvor dette hidtil har kunnet finde sted i henhold til industrilånelovgivningen.

Ifølge forslaget kan finansieringsbistand således ydes med henblik på at fremme en hensigtsmæssig erhvervslokalisering, for at bistå virksomheders omstilling til ændrede konkurrenceforhold, bl. a. som følge af markedsplanerne, for at muliggøre iværksættelse, udvidelse eller rationalisering af eksportvirksomheder eller af virksomheder, hvis produktion må anses for ønskelig, men hvortil der er knyttet en særlig risiko. Det er naturligvis en forudsætning for ydelse af bistand fra statens side, at en hensigtsmæssig finansiering ikke må antages at kunne opnås uden sådan bistand.

Garantierne vil ikke kunne overstige 90 pct. af anlægsudgifterne med fradrag af mulige foranstående, ikke garanterede lån. Denne regel er i overensstemmelse med den gældende, dog at den særlige regel heri, hvorefter procentsatsen er lavere i tilfælde af, at der søges garanti for lån til anskaffelse af maskiner til opstilling i lejede lokaler, ikke er optaget i forslaget. Dette skyldes, at den pågældende bestemmelse i praksis har vist sig uanvendelig. De nærmere regler for ydelse af garantier er i øvrigt i det store og hele enslydende med de hidtil gældende regler, dog at der er foreslået hjemmel til at forlænge afviklingsperioden for lån ydet til virksomheder i de særlige egnsudviklingsområder. Det vil falde uden for lovens område at yde lån til driftskapital.

Efter de erfaringer, der er opnået under administrationen af den gældende lov, er den indsats, der udøves fra de kommunale myndigheders side, af afgørende betydning for tiltrækning af nye industrier. Imidlertid har den indsats, der på dette område har kunnet ydes af de enkelte kommuner, været begrænset. For det første har det ikke hidtil været kommuner tilladt at gå ind i investeringer, som kun tilsigtede at støtte en